

مدرسه در بادن-وورتمبرگ

هر فرد جوان در آلمان به مدرسه می رود. در مدرسه هر جوان یاد می‌گیرد مسئولیت‌ها، حقوق و وظایف او در دولت و جامعه کدام‌ها هستند. هدف آن است که مدرسه جوانان را برای یک زندگی مستقل آماده کند.

مدرسه با دبستان آغاز می‌شود. دبستان معمولاً 4 سال طول می‌کشد. از کلاس 5 به بعد، کودک در یکی از مدارس آموزش تکمیلی در بادن-وورتمبرگ تحصیل می‌کند.

ساختارها و قوانین مشخص در همه مدارس ابتدایی و تکمیلی در بادن-وورتمبرگ یکسان یا مشابه هستند. آشنا شدن با آنها مهم است.

در مدرسه بچه‌های دارای ملیت‌های مختلف و نیز دختران و پسران باهم درس می‌خوانند. بچه‌ها باید یاد بگیرند که با احترام با هم رفتار کنند و راه خودشان را در جامعه پیدا کنند.

کودکانی که از حمایت آموزشی ویژه برخوردارند می‌توانند به مدارس ویژه (SBBZ) بروند. با این حال، آنها به مدارس عمومی نیز می‌توانند بروند. به این حالت می‌گویند شمول.

منظور از SBBZ مراکز آموزش و مشاوره آموزشی-اجتماعی ویژه هستند. آنها طیف گسترده‌ای از برنامه‌آموزش ویژه آموزشی-اجتماعی را به دانش‌آموزان ارائه می‌کنند. این برنامه‌ها، بر اساس نیازهای حمایتی فردی دانش‌آموزان است. نیازهای آموزشی ویژه دانش‌آموز با کمک تشخیص آموزشی ویژه تعیین می‌شوند.

SBBZ با موضوعات اصلی خاص وجود دارد. مثلاً: یادگیری، رشد عاطفی و اجتماعی، بینایی، شنوایی، رشد جسمی و جنبشی،

...

شمول به این معنی است که کودکان با و بدون نیازهای آموزشی خاص می‌توانند باهم در یک کلاس درس یا مدرسه آموزش ببینند.

همه کودکان از سن 6 سالگی باید به دبستان بروند. الزام قانونی برای رفتن به مدرسه وجود دارد. در بادن-وورتمبرگ، در قانون تعیین شده است که همه کودکان و جوانان باید به مدرسه بروند. این همچنین در مورد کودکان و جوانانی که بر اساس درخواست پناهندگی، اجازه اقامت یا تحمل در بادن-وورتمبرگ را دارند صدق می‌کند. این امر در بند 72 قانون آموزش بادن-وورتمبرگ قید شده است.

دانش‌آموزان کتاب‌هایی را از مدرسه دریافت می‌کنند و معمولاً باید در پایان سال تحصیلی آنها را پس دهند. برای رفتن به یک مدرسه دولتی والدین مجبور نیستند پولی بپردازند. با این حال، والدین اغلب مجبور به پرداخت هزینه‌های خاصی مانند دفترها، خودکار، کیف و غیره هستند. والدین همچنین موظفند رفت و آمد به مدرسه را سازماندهی و هزینه آن را پرداخت کنند. با این حال، استثناهایی نیز وجود دارند. والدین می‌توانند درباره آنها از دفتر مدرسه فرزندشان بپرسند.

دانش آموزان به کلاس‌هایی تقسیم می‌شوند. هر کلاس یک معلم زن یا یک معلم مرد دارد. این معلم مسئول پاسخگویی کودکان یک کلاس و والدین آنها است.

سال تحصیلی از سپتامبر شروع می‌شود و در ژوئیه سال بعد به پایان می‌رسد. کودکانی که در مدرسه ابتدایی یا مدرسه تکمیلی تحصیل می‌کنند تقریباً هر 6 هفته یک بار تعطیلات مدرسه دارند. در این زمان‌ها، هیچ کلاسی برگزار نمی‌شود.

به همه دانش آموزان یک جدول زمانی دروس داده می‌شود. ساعت‌ها از یک کلاس به کلاس دیگر متفاوت هستند، ولی موضوعات همیشه اینطور نیستند.

در کلاس درس، دانش و مهارت در یک موضوع خاص به روش‌های مختلف آموزش داده می‌شود. معلمان دروس را ارائه می‌کنند.

یک جلسه کلاس معمولاً 45 دقیقه طول می‌کشد. در برنامه درسی، درس‌های دو ساعته (2x45 دقیقه) نیز وجود دارند.

بین دو درس، ممکن است 5 دقیقه استراحت وجود داشته باشد. زمان‌های استراحت طولانی‌تر نیز وجود دارند. حداقل در یکی از زمان‌های استراحت هر روز صبح، زمانی برای خوردن، نوشیدن، حرکت و بازی وجود دارد. این استراحت معمولاً در حیاط مدرسه می‌گذرد.

تکالیف خانگی معمولاً باید در مدرسه یا بعد از پایان کلاس انجام شوند. با تکالیف خانگی، کودکان به طور مستقل مطالب درسی را تمرین و تکرار می‌کنند.

در بسیاری از موارد، امکان شرکت در کلاس‌های جانبی زبان مادری در مدرسه خود دانش‌آموز یا یک مدرسه دیگر در نزدیکی وجود دارد. آموزش به زبان مادری در درجه اول باعث ارتقاء دانش و مهارت در زبان مادری می‌شود. شرکت در کلاس‌های جانبی زبان مادری، به زبان مادری، ممکن است در گواهینامه تحصیلی گنجانده شود. مسئولیت کلاس‌ها بر عهده کنسولگری کشور مربوطه است نه مدرسه.

دانش آموزان در مدرسه دانش و توانایی‌های خود را نشان می‌دهند. آنها رفتار خوبی از خود نشان می‌دهند. دانش و توانایی کارایی را تعیین می‌کنند. کارایی ارزیابی می‌شود. رفتارها نیز ارزیابی می‌شوند.

کارایی را می‌توان به صورت کتبی یا شفاهی ارزیابی کرد. به عنوان مثال، از طریق: امتحان‌ها، تکالیف کلاس، آزمون‌ها، تکالیف خانگی، ارائه درس، حل تکالیف جلوی کلاس، همکاری در کلاس، ...

کارایی، رفتار و همکاری ارزیابی می‌شوند: به صورت تشریحی و با نمرات توصیفی و نمرات عددی. دانش آموزان کلاس‌های 11، 12 و 13 امتیاز دریافت می‌کنند.

نمرات به صورت کلمات و اعداد داده می‌شوند: بسیار خوب (نمره 1)، خوب (نمره 2)، رضایت بخش (نمره 3)، کافی (نمره 4)، ضعیف (نمره 5)، نامطلوب (نمره 6). نمرات رفتار و همکاری به صورت توصیفی داده می‌شوند: بسیار خوب، خوب، رضایت بخش، غیررضایت‌بخش. دانش آموزان کلاس‌های 11، 12 و 13 امتیاز دریافت می‌کنند، از 0 تا 15. 15 امتیاز بهترین نتیجه است.

در برخی از مدارس (مدارس مشترک) کارآبی فقط به صورت توصیفی ارزیابی می‌شود.

دانش آموزان در هر سال تحصیلی دو ارزیابی کتبی از کارآبی کلی خود دریافت می‌کنند: یک کارنامه نیم سالانه یا کارنامه نیم سالانه در اوایل فوریه و یک کارنامه سالانه یا کارنامه نهایی در ماه ژوئیه. در مدارس مشترک، دانش آموزان یک گزارش پیشرفت یادگیری دریافت می‌کنند. کارنامه‌ها، اسناد مکتوب هستند که امضا می‌شوند و به مدرسه بازگردانده می‌شوند. اطلاعات رسانی نیم ساله ممکن است در کلاس های دوم و سوم با جلسه والدین با حضور کودک، جایگزین شود.

در بسیاری از مدارس، ارزیابی های موجود در کارنامه سالانه یا کارنامه نهایی، مبنای ادامه به کلاس بعدی است. اگر کودکی مشکلات یادگیری قابل توجه داشته باشد، ممکن است یا باید کلاس را تکرار کند یا در صورت واجد شرایط بودن برای تقویت ویژه آموزشی، در یک **SBBZ** تقویت شود.

از دانش آموزان انتظار می رود که قوانین مدرسه را رعایت کنند: مثلاً به موقع بودن، حضور فعال در کلاس، همراه داشتن وسایل مورد نیاز مدرسه، پیروی از مقررات مدرسه، گرفتن به موقع وقت یا لغو آن، ...

اگر دانش آموزان قوانین را رعایت نکنند، عواقبی وجود دارد. مثلاً معلم ممکن است تکالیف اضافی تعیین کند یا آنها را به کلاس دیگری منتقل کند، ... تخلفات جدی تر ممکن است منجر به پیامدهایی شوند: ثبت کردن اسم دانش آموز در دفتر ثبت کلاس، بازداشت و حتی اخراج از کلاس. تنبیه بدنی، مانند زدن، مجاز نیست.

اگر کودک بیمار است و استثنائاً نمی تواند به مدرسه برود، باید گزارش شود. این کار از طریق تلفن، نامه یا ایمیل ممکن است. چگونگی گزارش دادن، به مدرسه بستگی دارد.

والدین می توانند کارهای زیادی برای فرزندانشان انجام دهند، تا حضور در مدرسه موفقیت آمیز باشد. بچه ها زمانی رشد می کنند که والدینشان از آنها حمایت کنند. مثلاً والدین می توانند فرزندان خود را تشویق کنند تا به نیازها و ملزومات توجه کنند و درگیر شوند.